

DECIZIE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii:

Valeriu Doagă
Luiza Gafton, Ion Druță

examinând recursul declarat de către Banca comercială „Victoriabank” Societate pe acțiuni,

în cauza civilă la cererea introductivă a Băncii comerciale „Victoriabank” Societate pe acțiuni cu privire la intentarea procesului de insolvență în privința Societății pe acțiuni „Fabrica de Vinuri Sîngerei”,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, prin care a fost respinsă ca fiind nefondată contestația depusă de Banca comercială „Victoriabank” Societate pe acțiuni asupra cererii de validare a creanțelor înaintate de Societatea cu răspundere limitată „Crimiscom-L”,

c o n s t a t ă :

La 03 martie 2017, creditorul BC „Victoriabank” SA a înaintat cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvență în privința debitorului SA „Fabrica de Vinuri Sîngerei”, astfel, prin încheierea Curții de Apel Bălți din 13 martie 2017, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul BC „Victoriabank” SA cu punerea sub observare a debitorului SA „Fabrica de Vinuri Sîngerei”.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 15 mai 2017 s-a intentat procedura de insolvență în privința debitorului SA „Fabrica de Vinuri Sîngerei”, s-a desemnat în calitate de administrator al insolvenței al debitorului, Timoșin Maxim care dispune de autorizația nr. 103 din 14.01.2015, s-a stabilit termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor, în vederea întocmirii tabelului definitiv, până la data de 28.06.2017 cu stabilirea termenului de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului definitiv, pentru data de 14.07.2017, ședința de validare a creanțelor fiind stabilită pentru data de 10.08.2017.

La 29 iunie 2017, SRL „Crimiscom-L” a depus cererea de validare a creanțelor față de debitorul SA „Fabrica de Vinuri Sîngerei”, în proces de insolvență în mărime de xxxx lei.

La 03 august 2017, creditorul BC „Victoriabank” SA a depus contestație asupra cererii de validare a creanțelor înaintate de către SRL „Crimiscom-L”.

În motivarea contestației a indicat că creanța înaintată de SRL „Crimiscom-L” a fost eronat admisă de administratorul insolvenței deoarece nu a fost probată, actele

de verificare nu sunt semnate de contabilul-șef al debitorului, nu există nici un act juridic care ar arăta proveniența sumelor invocate.

Creditorul BC „Victoriabank” SA solicită admiterea contestației și radierea din tabelul creanțelor a creanței înaintate de SRL „Crismicom-L”.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017 a fost respinsă ca fiind nefondată contestația depusă de BC „Victoriabank” SA asupra cererii de validare a creanțelor înaintate de SRL „Crimiscom-L”.

La 28 decembrie 2017 și 02 februarie 2018, BC „Victoriabank” SA a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu pronunțarea unei decizii prin care contestația depusă de către BC „Victoriabank” SA să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs a indicat că actele de verificare din 31.12.2016 și 10.04.2017 nu constituie un izvor de naștere a obligațiilor, neavând statut de act juridic, iar facturile fiscale nu demonstrează existența unei creanțe și întinderea acestora ci doar confirmă livrarea unei cantități de marfă, astfel SRL „Crismicom-L” urma să prezinte acte juridice certe (contracte) din care ar reieși cu certitudine existența creanțelor.

Mai indică că prin încheierea Curții de Apel Bălți din 13 martie 2017 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de BC „Victoriabank” SA în privința debitorului, unde printre altele, s-a dispus ca gestionarea patrimoniului poate avea loc doar cu acordul administratorului provizoriu, cu toate acestea la 30.03.2017 – 31.03.2017, după cum se indică în facturile fiscale JB0422267, JB0422268, JB0422269, a fost livrată marfă în valoare de xxxx lei, după cum se indică și în actul de verificare din 10.04.2017, respectiv invocă că administratorul a încălcat măsurile asiguratorii aplicate.

Menționează că actul de verificare din 31.12.2016 este unul arbitrar, în care se indică că soldul datoriei la 31.12.2016 este xxxx lei, dintre care suma de xxxx lei ar constitui datoria reieșind din operația nr. 6 în valoare de xxxx lei, prestarea serviciilor nr. AAA0407068 în valoare de xxxx lei și prestarea serviciilor nr. 23 în valoare de xxxx lei, însă în sprijinul sumelor indicate nu a prezentat nici o probă.

Invocă că referitor la celelalte 7 facturi fiscale prezentate întru confirmarea creanței, acestea nu sunt însoțite de acte juridice conform cărora acestea ar fi eliberate, totodată a fost depășit termenul de prescripție de încasare a acestora.

Potrivit art. 8 alin. (1) a Legii insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În temeiul normei legale citate, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 28 decembrie 2017 în termen.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Iar, în conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind motivele recursului în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017 din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că la 03 martie 2017, creditorul BC „Victoriabank” SA a înaintat cererea introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate în privința debitorului SA „Fabrica de Vinuri Sîngerei”.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 15 mai 2017, s-a intentat procedura de insolabilitate în privința debitorului SA „Fabrica de Vinuri Sîngerei”, s-a desemnat în calitate de administrator al insolabilității al debitorului, Timoșin Maxim care dispune de autorizația nr. 103 din 14.01.2015, s-a stabilit termenul limită pentru înregistrarea a cererii de admitere a creanțelor, în vederea întocmirii tabelului definitiv, până la data de 28.06.2017 cu stabilirea termenului de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului definitiv, pentru data de 14.07.2017, ședința de validare a creanțelor fiind stabilită pentru data de 10.08.2017(f.d. 6-8).

La 29 iunie 2017, SRL „Crismicom-L” a depus cererea de validare a creanțelor față de debitorul SA „Fabrica de Vinuri Sîngerei”, în proces de insolabilitate în mărime de xxxx lei (f.d. 9).

La 03 august 2017, creditorul BC „Victoriabank” SA a depus contestație asupra cererii de validare a creanțelor înaintate de către SRL „Crismicom-L” (f.d. 12-15).

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017 a fost respinsă ca fiind nefondată contestația depusă de BC „Victoriabank” SA asupra cererii de validare a creanțelor înaintate de SRL „Crimiscom-L” (f.d. 47-48).

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii menționate în raport cu criticele formulate în cererea de recurs și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că Curtea de Apel Bălți prin încheierea din 21 decembrie 2017 întemeiat a respins contestația depusă de către BC „Victoriabank” SA asupra cererii de validare a creanțelor înaintate de SRL „Crimiscom-L”.

Conform art. 140 alin. (1) din Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanța.

Potrivit art. 141 alin. (1) – (3) din aceeași Lege, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art.19. Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

În conformitate cu prevederile art. 143 alin. (5) al legii enunțate, la expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în

instanța de judecată care examinează cazul de insolvență a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate.

Potrivit art. 144 alin (1) și (2) al legii, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv. Contestațiile se depun în scris la instanța de judecată care examinează cazul de insolvență cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței fixate pentru examinarea valabilității creanțelor incluse în tabelul definitiv. Contestațiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive și se restituie fără a fi examinate.

Cu trimitere la prevederile normelor legale citate supra, instanța de recurs reține că creditorul SRL „Crismicom-L” în susținerea cererii privind validarea creanței sale în sumă de xxxx lei a prezentat actele de verificare reciprocă din 31 decembrie 2016 și 10 aprilie 2017 între debitorul SA „Fabrica de Vinuri Sîngerei” și creditorul SRL „Crismicom-L”, cât și facturile fiscale, JB0422244 din 04 mai 2012, JB0422250 din 19.11.2012, JB0422233 din 25.07.2012, JB0422263 din 26.10.2012, JB0422262 din 25.10.2012, JB0422299 din 20.11.2012, JB0422261 din 24.10.2012, JB0422269 din 31.03.2017, JB0422267 din 30.03.2017 și JB0422268 din 30.03.2017 (f.d. 27-38).

Deci, din analiza înscrisurile justificative enunțate din care izvorăște creanța creditorului SRL „Crismicom-L” în sumă de xxxx lei, instanța de recurs consideră întemeiate argumentele instanței de fond care a reținut că actele menționate confirmă în totalitate creanța creditorului.

În această ordine de idei, instanța consideră neîntemeiate argumentele recurentului expuse în contestație, cât și în instanța de recurs și anume că actele de verificare din 31.12.2016 și 10.04.2017 nu constituie un izvor de naștere a obligațiilor, neavând statut de act juridic, iar facturile fiscale nu demonstrează existența unei creanțe și întinderea acesteia ci doar confirmă livrarea unei cantități de marfă, astfel SRL „Crismicom-L” urma să prezinte acte juridice certe(contracte) din care ar reieși cu certitudine existența creanțelor.

Or, însăși facturile enunțate reprezintă acte juridice care atestă existența raporturilor juridice dintre creditorul SRL „Crismicom-L”, în calitate de vânzător și debitorul SA „Fabrica de Vinuri din Sîngerei”, în calitate de cumpărător, cât și alte elemente esențiale precum obiectul și prețul mărfii, facturi semnate și ștampilate de ambele societăți comerciale, respectiv prin intermediul acestor facturi se reține că creditorul SRL „Crismicom-L” a livrat, iar debitorul SA „Fabrica de Vinuri din Sîngerei” a primit marfă în sumele indicate în fiecare factură fiscală.

Toate afirmațiile recurentului precum că nu a avut loc o tranzacție de vânzare-cumpărare, instanța de recurs le consideră ca fiind inconsistente și lipsite de suport juridic, deoarece însăși factura fiscală este dovada faptului că a avut loc o vânzare-cumpărare de marfă.

Or, în sensul legislației în vigoare, factura fiscală este un formular tipizat de document primar cu regim special, prezentat cumpărătorului de către subiectul impozabil, înregistrat în modul stabilit, la efectuarea livrărilor impozabile.

Conform pct. 1 lit. b) și c) din Instrucțiunea privind completarea formularului tipizat de document primar cu regim special al facturii fiscale pentru livrările de mărfuri

și servicii impozabile cu TVA, aprobată prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 32 din 11.03.2002, furnizor (vânzător) - persoană, înregistrată în calitate de subiect impozabil cu TVA conform prevederilor Titlului III al Codului fiscal, care efectuează livrarea de mărfuri (servicii), iar cumpărător (client, consumator, beneficiar) - persoana căreia furnizorul livrează mărfuri, prestează servicii (lucrări).

Mai mult, chiar dacă recurentul invocă că actele de verificare din 31.12.2016 și 10.04.2017 nu sunt acte juridice producătoare de efecte juridice, totuși instanța consideră că aceste acte de verificare reciprocă, indică suplimentar la existența relațiilor comerciale dintre părți, iar debitorul SA „Fabrica de Vinuri din Sîngerei” a recunoscut datoria acumulată în legătură cu livrarea mărfurilor, în sumă totală de xxxx lei.

Totodată, chiar din momentul intentării procedurii de insolvență în privința debitorului SA „Fabrica de Vinuri din Sîngerei”, depunerii cererii de validare a creanței de către creditorul SRL „Crismicom-L” și validării nemijlocite a acesteia, debitorul nu a invocat careva pretenții față de izvorul, conținutul și mărimea creanțelor deținute de creditor, circumstanțe ce trebuie luate în considerație de instanța de judecată reieșind din principiul libertății contractuale.

La fel, instanța de recurs consideră neîntemeiate și argumentele recurentului precum că prin încheierea Curții de Apel Bălți din 13 martie 2017 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de BC „Victoriabank” SA în privința debitorului, unde printre altele, s-a dispus ca gestionarea patrimoniului poate avea loc doar cu acordul administratorului provizoriu, cu toate acestea la 30.03.2017 – 31.03.2017, după cum se indică în facturile fiscale JB0422267, JB0422268, JB0422269, a fost livrată marfă în valoare de xxxx lei, după cum se indică și în Actul de verificare din 10.04.2017, respectiv invocă că administratorul a încălcat măsurile asigurătorii aplicate.

Or, într-adevăr după primirea cererii introductive depuse de către creditorul BC „Victoriabank” SA despre intentarea procedurii de insolvență în privința debitorului SA „Fabrica de Vinuri din Sîngerei”, creditorul SRL „Crismicom-L”, în baza facturilor fiscale JB0422267, JB0422268, JB0422269 a furnizat debitorului mărfuri în valoare totală de xxxx lei, tranzacție ce urma, în temeiul încheierii Curții de Apel Bălți din 13 martie 2017, a fi efectuată cu acordul administratorului provizoriu.

În acest sens, instanța de recurs reține că din materialele dosarului nu se atestă un înscris din care ar reieși că administratorul insolvenței și-a dat acordul întru efectuarea tranzacțiilor indicate, totuși din explicațiile administratorului insolvenței depuse în instanța de fond nu reiese că acesta a obiectat asupra tranzacțiilor efectuate de către debitor, ceea ce indică că acesta a acceptat cel puțin tacit aceste tranzacții, din care considerente instanța conchide că administratorul debitorului nu a încălcat măsura de asigurare stabilită prin încheierea Curții de Apel Bălți din 13 martie 2017.

În această ordine de idei, instanța apreciază argumentele recurentului precum că actul de verificare din 31.12.2016 este unul arbitrar, în care se indică că soldul datoriei la 31.12.2016 este xxxx lei, dintre care suma de xxxx lei ar constitui datoria reieșind din operația nr. 6 în valoare de xxxx lei, prestarea serviciilor nr. AAA0407068 în valoare de xxxx lei și prestarea serviciilor nr. 23 în valoare de xxxx lei, însă în sprijinul sumelor indicate nu a prezentat nici o probă.

În acest sens, instanța reține drept întemeiate argumentele reprezentantului creditorului SRL „Crismicom-L” depuse la faza judecării prezentei pricini în instanța de

fond și anume că suma stabilită în actul de verificare din 31.12.2016 este o datorie istorică formată până la perioada de referință, datorie de altfel recunoscută de către debitor, prin semnarea actului respectiv cu aplicarea ștampilei umede a societății pe actul respectiv.

În final, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului precum că creditorului nu-i poate fi validată creanța în partea întemeiată în baza facturilor fiscale datate cu anul 2012 deoarece a expirat termenul de prescripție în acest sens.

Aici, instanța de recurs cu trimitere la prevederile art. 277 alin. (1) lit. b) Cod Civil a RM, care stipulează că cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria, reține că după cum s-a indicat supra, prin actele de verificare din 31.12.2016 și 10.04.2017, debitorul SA „Fabrica de Vinuri din Sîngerei” a recunoscut datoria, sub semnătură, acumulată în perioadele de referință, respectiv din 10.04.2017 a început a curge un nou termen de prescripție.

Din considerentele menționate și având în vedere că încheierea Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017 este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de BC „Victoriabank” SA în cererea de recurs poartă caracter declarativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe acțiuni.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017 prin care a fost respinsă ca fiind nefondată contestația depusă de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe acțiuni asupra cererii de validare a creanțelor înaintate de Societatea cu răspundere limitată „Crimiscom-L”.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Luiza Gafton

Ion Druță